

|| nivå 2

persisk / nynorsk

Marzieh Mohammadian Haghighi

Carol Liddiment

Basilio Gimo, David Ker

Kvifor flodhestar ikkje har hår

چرا کرکدن مو نداشت

Barnebøker for Norge

barnebok.no

چرا کرکدن مو نداشت / Kvifor flodhestar ikkje

har hår

Skrevet av: Basilio Gimo, David Ker

Illustrert av: Carol Liddiment

Oversatt av: Marzieh Mohammadian Haghighi (fa),
Espen Stranger-Johannessen, Martine Rørstad

Sand (nn)

Denne fortellingen kommer fra African Storybook (africanstorybook.org) og er videreformidlet av Barnebøker for Norge (barnebok.no), som tilbyr barnebøker på mange språk som snakkes i Norge.

Dette verket er lisensiert under en Creative Commons

[Navngivelse 3.0 Internasjonal Lisens.](https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no)

<https://creativecommons.org/licenses/by/3.0/deed.no>

پک روز، خرگوش داشت کنار رودخانه راه می رفت.

...

Ein dag gjekk Kanin langs elvebreidda.

fint grønt gras.

Flodhest var der òg. Ho gjekk ein tur og åt litt

...

بود.

کَرگه‌ن هم برای قدم زدن و خوردن مقداری علف سبز دلپذیر اینجا

گرگدن خرگوشی را که آنجا بود ندید و اتفاقاً روی پای خرگوش ایستاد. خرگوش شروع به جیغ جیغ کردن سرِ گرگدن کرد، "هی تو گرگدن! متوجه نیستی که روی پای من ایستاده ای؟"

...

Flodhest såg seg ikkje for, så ho var uheldig og trakka på foten til Kanin. Kanin skreik og byrja å ropa til Flodhest: "Hei, Flodhest! Ser du ikkje at du trakk på foten min?"

خرگوش خوشحال بود از اینکه موهای گرگدن سوخته بود. و تا امروز به خاطر ترس از آتش، گرگدن هیچوقت دورتر از آن رودخانه نرفته است.

...

Kanin var glad for at håret til Flodhest brann. Og den dag i dag, av frykt for elden, går ikkje flodhesten langt frå vatnet.

Flodhest byrja á græta og sprang mot vatnet. Alt håret hennar brann opp í elden. Flodhest gret: "Håret mitt har brunne opp í elden! Du brann alt håret mitt! Håret mitt er borte! Det vene, vakre håret mitt!"

...

كردگانی شروع به گریه کرد و به سمت آب دوید. تمام موهایش با گردانی آتش سوخته بود. گردانی به گریه کردنش ادامه داد و گفت، "موهای من در آتش سوخت! همه ی موهای من کزیده شده! موهای من کزیده شد!"

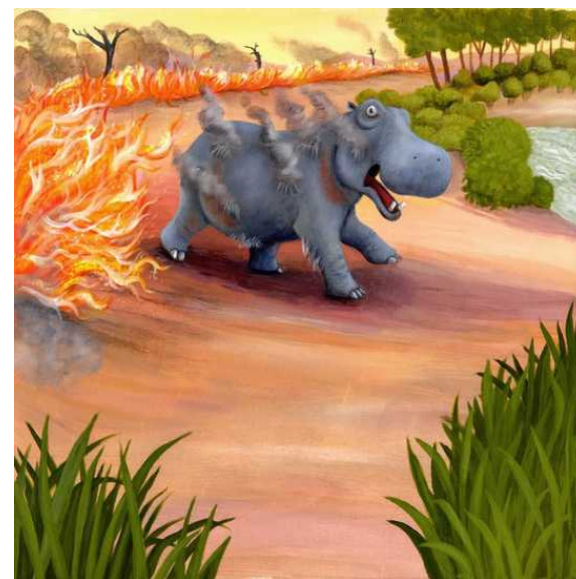

Flodhest bad om unnskyldning til kanin: "Eg er lei meg, vennen min, eg sag deg ikkje. Ver så snill á tilgjje meg!" Men kanin ville ikkje høyra, og han ropte til Flodhest: "Du gjorde det med vilje! Ein dag kjem du til á få sjå! Dette kjem til á straffa seg!"

...

كردگانی از خردگوشی عذرخواهی کرد، "من خیلی متأسفم، من تو را ندیدم. خواهش می کنم من را ببخش!" ولی خردگوشی گوش نمی داد و سر کردگانی داد زد و گفت "تو از عمد این کار را کردی! یک روز، خواهی دیدا تو باید تا این کارت را بدهی."

خَرگوش زَفَت تا آتَش پيدا كُنَد وَگُفَت، “بُرو، وَقَتی كِه كَرگَدَن اَز
آب بيرون اَمَد تا عَلف بِخورد، او را بِسوزان. او روي مَن پا
گُذاشت!” آتَش پا سَخ داد، “هيچ مُشكلی نيست، خَرگوش جان،
دوستِ مَن، مَن آنچه را كِه تو خواستی انجام مي_دَهَم.”

...

Då drog Kanin for å finna Eld, og han sa: “Dra og brenn Flodhest når ho kjem ut av vatnet for å eta gras. Ho trakka på meg!” Eld svara: “Ikkje noko problem, Kanin, venen min. Eg skal gjera akkurat det du bad meg om.”

بَعْداً، كَرگَدَن داشت دور اَز رودخانه عَلف مي_خورد كِه ناگهان،
آتَش او را فَرَا كَرِفت. آتَش زَبانِه كَشيد. شُعَلِه هاي آتَش شُرُوع بِه
سوزاندَن موهاي كَرگَدَن كَرَدَنَد.

...

Seinare åt Flodhest gras langt frå elvebreidda då det plutseleg sa “svijsj!” Eld vart til flammar. Flammene byrja å brenna håret til Flodhest.